

vil ind; og den Anden vil ud: Spørgsmaalet er, om vi ville have en Jernbane, eller ikke. Dette troer jeg er Hovedpunktet; thi den Omstændighed, vi komme tilbage til, at denne Bane tjener til og er et sikkert Middel til at fremme Jernbaneforbindelsen, er klart for dem, der kunne og ville see noget forud. Det er ganske vist, at naar man forlanger Banen fra Randers over Hobro og Aalborg, saa vil hele den øvrige nordlige Deel af Jylland komme i Forbindelse dermed. Man behøver ikke at være meget kyndig i Jernbanesæsenet for at see, at denne Bane mod Syd frembyder de forskjelligste Combinationer. Man kan saaledes lægge Banen langs med Havet, om Nogen har Forkjærlighed for en saadan Bane; man kan, hvad jeg anseer for det Bedste, følge de jydskke Byer — jeg kommer tilbage til, at det er de frugtbare Dele og Byerne man skal søge til — man kan følge Gudenaagen og anlægge en Bane over Silkeborg og Matrups; man kan gaae ud til Heberne, om man vil; man kan endelig lade Banen løbe fra Skive langs ned med Vestkysten. Der er saaledes ikke Noget til Hinder for, at man med denne Bane kan gaae ind paa de forskjelligste Systemer. Hele Agitationen imod denne Bane bestaaer væsentlig i, at man siger, at den er en Præjudice imod Længdebanelen; dette har intetsteds hjemme, fordi Banen meget godt lader sig anlægge paa de meest forskjellige Maader, og fordi man deraf kan faae de meest forskjellige Combinationer ud, det være rigtige eller urigtige. Ja, siger man, det er nu Altsammen godt nok, men det øvrige nordlige Jylland, for at tale med jydskke Udtryk, Himmerland og Bendshøjsel, det har ingen Gavn af denne Bane, saa svarer jeg: Det er en Feiltagelse; man maa vel lægge Mærke til, at Veien fra Aarhus til Randers forkortes med et Par Timer. Det er ikke synderligt, siger man, men jeg svarer, at 2 Timer hen og 2 Timer tilbage, det gjør 4 Timer i Døgnet, og det har, da det er flere Gange daglig, megen Vægt for Postforsendelsen og for hele Transporten. Jeg skal ikke gaae ind paa, at der derved vindes endeel baade Tid og Penge, men fremhæve, at man ved at vinde 4 Timer flere Gange daglig — og disse komme hele den nordlige Deel tilgode — fremmer Omsætningen og forhindrer, at der ofte ind-

træder Tilfælde, der kunne være meget beklagelige i Handel og Vandel. Enhver veed, at 4 Timer har stor Betydning for disse. Men jeg anseer heller ikke dette for Hovedsagen. Hovedsagen er, at det, naar man vil være upartisk, er klart, at naar man først har Banen til Randers, saa er der større Sandsynlighed for, at vi ville faae den til Aalborg, end naar vi begynde nedenfra. Gud veed da, naar vi vilde faae den derop. Naar vi tage Strækningen fra Aarhus og tværs over til Ringkjøbing, saa vil altsaa denne Bane directe eller indirecte komme Størstedelen af Jylland tilgode. Ja, siger man, men Steberne Syd for Aarhus og Ringkjøbing, de have ingen Gavn deraf. Hertil svarer jeg for det Første, at det er rimeligt, at ikke alene Regjeringen, men ogsaa i det Hele taget Stemningen vil være for at fuldføre Banen imod Syd og at sætte den i Forbindelse med det sydlige, slesvigskke Jernbanesystem; der have vi altsaa fra vort eget og Regjeringens Standpunkt en Tilskyndelse til at gaae videre. Det, som jeg dernæst ogsaa betragter som Væsentligt, det er, at man derved frembringer en Combination, som naturligtvis maa anspre de engelske Actionnaire, naar de have saa stor Interesse af Sagen, til at komme med Tilbud til os, thi have vi først Banen ved Aarhus, saa kan der lettere komme et bestemt Tilbud, da de saa kunne slutte sig til det Bestaaende og derved indvinde noget Betydeligt. Jeg troer saaledes virkelig, at man skal vogte sig for, hvorledes man gaaer frem i denne Sag. Den ærede Rigsdagemand for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther) har lagt betydelig Vægt paa, at denne Lov bliver ophævet; det seer idetmindste saaledes ud, og jeg vilde ønske en bestemt Forklaring, om han tilstgter at tilintetgjøre Alt, hvad der er gjort i Jernbanesagen og slaae en Streg over det, saa at man igjen maa begynde forfra. Det Gæste, der kunde berettigge ham til at fremkomme med et saadant Forslag, var den Omstændighed, at det ærede Medlem havde et Forslag i Kommen, der var bedre, eller en Contractant, som kunde tilbyde noget Bedre; hvis han overhovedet kunde bevirke et heldigere Resultat, eller hvis han kunde tilveiebringe en Sum af nogle og tyve Millioner for at faae